

הדלקת - נרות

י-ס-----7:03

ב"ב-----7:19

יציאת יו"ט

י-ס-----8:21

ב"ב-----8:24

ר"ת-----8:55

- פניני משה -

דברי תורה לפרשת במדבר ולשבועות

הדלקת - נרות

י-ס-----7:05

ב"ב-----7:20

יציאת יו"ט

י-ס-----8:22

ב"ב-----8:25

ר"ת-----8:57

א} פרשת במדבר קוראים ברוב השנים לפני קבלת התורה כי עיקר ההכנה לקבלת התורה הוא "ואהבת לרעך כמוך" ע"ד שענה הלל לאתו גר "וא"ל מן דעלך סני לחברך לא תעביד" ובפשטות חלק גדול מהתורה הוא מצוות שבין אדם לחברו כמו שכתוב קוב"ה, אורייתא, וישראל, כולהו חד הוא, וכמו שהקב"ה אחד כך גם עם ישראל צריך להיות אחד כמו שכתוב בעניין של קבלת התורה "ויחן שם ישראל" וידוע המאמר חז"ל שמדוע כתוב בלשון יחיד ויחן שם ישראל" כי כל ישראל היו באחדות וגם ידוע שע"י שכל עם ישראל באחדות יכולים לקיים את כל התורה והרי בפרשה זאת כתוב את חשבון של כלל ישראל ולכן מתאים לקרוא פרשה זאת סמוך לשבועות. {בית אברהם}

ב} **"וידבר ד' אל משה במדבר סיני"** איתא במדרש בשלושה דברים ניתנה התורה באש, במים, ובמדבר, הקו האופייני של עם ישראל הוא זה, שמיום היותו לעם גילה תמיד מסירות נפש בעד תורתו ואמונתו. בני ישראל הלכו אל הגרדומים ומוקדות האש, נתנו צוואריהם לשחיטה, קפצו לתוך הים ומסרו את חייהם כל אימת שהכריחו אותם רשעי האומות לבגוד בתורתם ובאמונתם. כח זה ותכונה זו של עם ישראל באו לידי עיקרי בשלושה מאורעות של דברי ימי העם. אברהם, אבי האומה, נזרק לכבשן האש בעד אמונתו הטהורה אשר הפיץ בקרב בני האדם, ובזה נטע את הכח של מסירות נפש בבניו אחריו, ואם היה זה צעד של יחיד נעלה מורם מעם, הרי בא המאורע השני של קריעת ים סוף – שאז קפץ עם שלם אל תוך הים הסוער, לפי ציווי האל – "ויסעו" אם היה נסיון של רגע, הרי בא המאורע השלישי, כאשר בני ישראל הלכו למדבר שממה שורץ חיות רעות ונחשים ועקרבים, ללא מזון ומים, לתקופה ממושכת – רק מתוך אהבתם ומסירותם לאלוקים ולנביאו, כפי שאמר הכתוב {ירמיהו ב' ב'} "זכרתי לך חסד נעורך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה" הודות לשלושת הנסיונות הללו, של "אש" הכבשן, "מים" של ים סוף וה"מדבר" שבו הלכו בני ישראל תוך מסירת נפש בעד דבר האלוקים ניתנה להם התורה כקנין עולם. שלושת הנסיונות הללו הינם הערובה הבטוחה ביותר לקיומו הנצחי של עם ישראל. {הרה"ג מהר"ם שפירא מלובלין ז"ל}

ג} **"שאו את ראש"** דין הוא: "דבר שבמנין אפילו באלף לא בטל" לא רצה הקב"ה שיהיו בני ישראל בטלים, חלילה ברובן של אומות העולם לפיכך צוה למנותם ועשאם ל"דבר שבמנין" שאינו בטל ברוב, כי אף שדין זה אינו אלא מדרבנן, הרי מנין שהתורה צוה עלינו אינו בטל אפילו מן התורה... {חשבה לטובה בשם חדושי הרי"ם ז"ל}

לשבועות

ד} **"וירא העם ויזעו ויעמדו מרזוק"** אם האדם מתנונע כדי שיראו אותו בני אדם סימן הוא שהוא רחוק בעבודת השי"ת

ה} **"ויתייצבו בתוהוה"ה"** אומרים חז"ל על פסוק זה "מלמד שכפה עליהם הר כגיגית ואמר להם אם תקבלו את התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם" נשאלת השאלה מדוע כתוב שם תהא קבורתכם הרי היה צריך לכתוב פה תהא קבורתכם אלא ידוע מהנביא ירמיהו הנביא "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי" אזי כל העולם יחרב, אז לפי זה מובן למה כתוב שם ולא פה כי בכל מקום שלא שומרים את התורה זה יהיה. {חפץ חיים}

ו} ידוע שדוד המלך נפטר בשבועות והוא חיבר את תהלים והנה ידוע שאפשר לפעול ישועות ע"י תהלים, תהלים ר"ת תשועת ה' לכל יהודי מבקש. {אבי מורי שליט"א}

אט שבת, והאט יו"ט

ידידכם

משה יוסף שטרן